

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **P. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 4 października 2023 r.

wniosku złożonego przez obrońcę skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 22 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKa 196/22,

zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 10 stycznia 2022 r., sygn. akt IV K 60/21,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, złożony przez obrońcę skazanego P. K. – adw. M. R., nie mógł zostać uwzględniony.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Co prawda, przepis ten nie wskazuje przesłanek, których zaistnienie warunkowałoby wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to jednak trzeba pamiętać, że stanowi on odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Nie może być zatem wątpliwości, że decyzja o skorzystaniu z instytucji wstrzymania wykonania

prawomocnego orzeczenia musi być poparta wyjątkowymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, iż wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki, w szczególności, gdy istnieje realne ryzyko poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (por. np. postanowienia SN: z dnia z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21).

W realiach tej sprawy nie sposób obecnie stwierdzić, że zachodzą podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Przeprowadzona na tym etapie wstępna kontrola sygnalizowanych w kasacji uchybień nie wskazuje, aby na etapie rozpoznania wniosku o wstrzymanie, można było jednoznacznie wykazać, że sposób dokonanej przez sąd odwoławczy kontroli zaskarżonego wyroku naruszył wskazane przepisy prawa procesowego i to w takim stopniu, jaki wymagany jest dla uwzględnienia kasacji.

Wypada też podkreślić, że podniesiony w kasacji zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. w zakresie w jakim dotyczyć ma oceny wyjaśnień skazanego złożonych na etapie postępowania odwoławczego, w istocie zmierza do zakwestionowania ustaleń faktycznych jakich w tej sprawie dokonywał przecież sąd I instancji. Taki wniosek wynika już z samej treści opisywanego w kasacji uchybienia (brak uzasadnienia odnoszącego się do tej kwestii), gdzie skarżący podważył przecież prawidłowość przyjęcia przez sąd I instancji współdziałania skazanego przy dokonanej zbrodni z inną ustaloną osobą. Zastrzec jednak trzeba, że powyższa ocena dokonana została wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia, a ostatecznej oceny w tym zakresie dokona Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[SOP]

[ms]

